

Suikerstikken¹

In 2008 is het Marker Museum 25 jaar open voor publiek. Het thema van de tentoonstelling is dan ook: Feest!. De mooiste objecten uit de marker textielcollectie zijn uit de kast gehaald en op paspoppen tentoongesteld. Op deze wijze komen ook een aantal verdwenen tradities opnieuw tot leven.

Een van deze mooie tradities betreft het 'Suikerstikken', een Marker feest dat tot ver na de tweede wereldoorlog nog werd gevierd als de baby na drie maanden een volledig Marker kostuum aan kreeg. Trijntje Schouten-Uithuisje vertelt hierover, nadat zij ons de foto laat zien, gemaakt door een gistfabrikant. Het feest werd niet buiten gevierd, zoals de foto doet vermoeden, maar binnen.

De eerste drie maanden kreeg de baby nog geen 'echte' kleding aan, maar bestond uit een ras borsikkie met gesneewerkt baawetje, een kap en de beentjes droegen een molton dekentje, met daarom heen een zwachtel. De baby werd vervolgens in een beige wollen deken gewikkeld, omzoomd met rode wollen koor.

Als de baby na drie maanden een volledig marker kostuum aan kreeg, werd het 'suikerstikken'-feest gehouden. Het kostuum betrof paas- of pinksterkleding, afhankelijk van het weer. Zelfs de kwijlbaaw was mooi gehandwerkt. 's Ochtends ging de moeder met het aangeklede kind en de kraammeid de familie rond. Ook de mensen die een cadeau hadden gegeven werden bezocht.

De kraammeid (familielid, buurvrouw, iemand met ervaring) was de hele dag te gast en de bessie of een zus kookte thuis het eten.

Tussen de middag ging het kind op bed en 's middags werd er feest gevierd. De kraamvrouw vroeg uit alle gezinnen waar zij iets van had gekregen een kind te gast. De kinderen die uitgenodigd waren (tot de leeftijd van ongeveer 10 jaar) mochten in zondagse kleren naar school. Met het cadeau al mee op zak, was het bovendien toegestaan om een half uur eerder van school te gaan om op tijd bij het feest aanwezig te zijn: dubbel feest dus! Daar aangekomen kregen de kinderen eerst een marker taartje met limonade of thee en werden de cadeaus uitgepakt: veelal een 'lapje marker goed'. Daarna werd er gezongen en spelletjes gespeeld en als er oudere meisjes waren (zussen, vriendinnen of schoonzussen van de moeder), werd er een rondje gewandeld. Aan het einde van de middag waren de broodjes gesmeerd, de weggetjes. Dit waren kleine broodjes aan elkaar, die werden losgemaakt en aan de zijkant met boter besmeerd en besuikerd: het suikerstik! De genodigden kregen zoveel ze lustten. Tussen zeven uur en half acht ging iedereen weer naar huis. Dat was nog eens een Feest! Iedereen die door het lezen van dit verhaal nieuwsgierig is geworden naar deze en andere verdwenen marker tradities zijn van harte welkom in het Marker Museum.

---

¹ Eerder gepubliceerd in het Witte Weekblad in maart 2008